

Дві долі в одну поєднав листопад

Для бухгалтера фінансової служби Тамири Виговської та слюсаря-електрика пасажирського вагонного депо Львів Володимира Яреми день 7-го листопада став найпам'ятнішим у їхньому житті – цього дня молода пара стала на рушничок щастя.

Львів'янка Тамара Виговська після закінчення середньої школи імені М. Лобачевського №52 вирішила стати бухгалтером і вступила до Львівського технікуму залізничного транспорту на спеціальність "Бухгалтерський облік", бо бачила своє майбутнє саме на залізниці. Це й не дивно, адже сім'я у Тамири залізнична. Батько Олег Віталійович 43 роки працював на залізниці на різних посадах – від чергового по станції до референта начальника залізниці, одночасно впродовж багатьох років був викладачем Львівського технікуму залізничного транспорту та навчально-консультативного пункту Дніпропетровського університету залізничного транспорту, який згодом переріс у Львівську філію ДНУЗТ. Трудився на залізниці й дід Тамири – Віталій Григорович – старшим дорожнім майстром Українського будівельно-монтажного тресту. Започаткував залізничну династію родини прадід – Степан Пилипович Виговський. Інженером вантажної служби залізниці трудився і дядько Тамири – Володимир Степанович Виговський. Мама Тамири – Олена Миколаївна з 1978 року теж працює на залізниці, зараз вона – старший інспектор квиткового бюро Львівської дирекції залізничних перевезень. Загалом залізнична династія Виговських нараховує 130 років, та ця цифра значно більша, адже повних документів про роки праці прадіда чи діда Тамири Виговської знайти не вдалося.

Після закінчення Української державної академії залізничного транспорту в Харкові Тамара прийшла працювати бухгалтером у фінансову службу залізниці – спочатку у відділі контролю доходів від вантажних перевезень, а з 2005-го – у відділі зведеного обліку доходних надходжень. Робота бухгалтера вимагає зосередженості, уважності, дисциплінованості, можливо, саме цим і подобається вона Тамирі.

Обранець Тамири – Володимир Ярема родом зі Стрия, після закінчення Дніпропетровського технікуму залізничного транспорту (в Дніпропетровську мешкають його родичі) за спеціальністю "Обслуговування рухомого складу та спеціальної техніки залізничного транспорту" розпочав свій трудовий шлях у пасажирському вагонному депо Львів слюсарем-електриком, потім перейшов працювати поїзним електромеханіком. Праця на залізниці Володимирі подобається, тому він не полишає думки в майбутньому навчатися у вищому навчальному закладі. Роз'їзний характер роботи Володимира Яреми міг стати перешкодою для майбутньої родини. Тож разом із Тамарою вирішили: нехай сім'я матиме менший матеріальний дохід, але більше часу будуть разом. Віднедавна Володимир перейшов

знову на посаду слюсаря-електрика. Та якби не попередня його робота, хтозна, чи пощастило б йому зустріти свою наречену Тамиру.

Тамара добре пам'ятає листопадовий день минулого року, коли вони познайомилися. Вона тоді поверталася з Києва до Львова, стояла на пероні в очікуванні посадки в потяг Київ-Львів, а Володя бігав по роботі з одного кінця поїзда в інший. Тамара говорить, що тоді на хлопця не звернула уваги, та коли він зайшов у її купе і попросив дозволу познайомитися, тоді дівчина уважніше придивилася до нього. Володя ж у свою чергу про своє перше враження про незнайомку, яку побачив на вокзалі, згодом розповідав Тамириній матері так: "Коли вперше побачив на пероні Тамиру, мені здалося, ніби навколо засяяло яскраве сонечко".

Чим більше часу молоді люди проводили разом, тим більше відчували, що кохання єднає їхні долі в одну. Володя мріяв про одруження ще влітку, але Тамара у цей час закінчувала магістратуру в Київському економіко-технологічному університеті транспорту, тому вирішили перенести весілля на осінь, на листопад. Несприятлива епідеміологічна ситуація в Україні, у Львові зокрема, не стала перешкодою для урочистої події у житті Тамири та Володимира. Листопад для молодят став особливим місяцем, що зіграв визначну роль у їхньому житті, у їхній долі.

Оксана ПОДОЛЬСЬКА
Фото Юрія ЮХНИЦЬКОГО

Щиро вітаємо!

Колектив станції Рава-Руська вітає товарного касира

Галину Михайлівну ГРИЦАК

із 30-річчям!

За роком рік життя невпинно лине,
Дарує весен веселковий час.
У цю прекрасну ювілейну днину
Вітання щирі ти прийми від нас!
Хай доля тобі шле добро і щастя,
Міцне здоров'я, море благ земних,
А щедрі дні, мов рушники квітчасті,
Нехай ще довго стеляться до ніг!

ПРОГНОЗ ПОГОДИ НА 13 - 19 ЛИСТОПАДА

Упродовж 13-19 листопада на більшій частині території Львівської залізниці переважатиме суха та порівняно прохолодна погода. У п'ятницю невеликі опади, переважно у вигляді мряки, у горах – мокрої снігу. Вночі та вранці місцями стелитимуться тумани. Температура вночі 0-4°, вдень 3-8°, у горах – 1-3° тепла. У суботу-неділю на більшій частині території залізниці переважає без опадів, тільки в неділю вдень у горах та на Закарпатті невеликий дощ, мряка. Температура вночі від 2° морозу до 3° тепла, вдень 2-7°, на Закарпатті у суботу 5-10° вище нуля.

У понеділок-вівторок без істотних опадів, тільки в горах невеликий дощ зі снігом. Температура вночі від 3° морозу до 2° тепла, вдень 3-7°, на Закарпатті, Буковині 4-9° тепла.

Надалі із південного заходу поширяться більш тепле та вологе повітря, у середу та четвер дощитиме. Температура підвищиться вночі до 0-6°, вдень 5-9°, у середу на Львівщині, Івано-Франківщині, Буковині 9-14° вище нуля.

Ярослав ГОРОДЧУК, начальник дорожньої геофізичної станції

Дякуємо за співчуття та допомогу

Дванадцятого листопада 2009 р. минуло 40 днів від дня смерті Крамар Алли Владиславівни – улюбленої донечки, мами і сестри.

Через газету хочемо щиро подякувати колективу служби кадрів, навчальних закладів та соціальних питань залізниці і колективу вагонного депо Клепарів за моральну та матеріальну підтримку, допомогу в організації поховання.

Окремо хочемо подякувати колективу лапароскопічного відділення Клінічної лікарні Львівської залізниці, яке очолює лікар Василь Прикупенко, за чуйність і ті великі зусилля, яких лікарі доклали в боротьбі за життя Алли.

Щиро дякуємо всім друзям та знайомим Алли, які не залишили нашу родину в тяжкий час.

З повагою мама Людмила Григорівна,
син Олександр, брат Сергій.

Вважати недійсними

- Посвідчення ЛВ №349937, видане ВП "Тернопільська дистанція колії" у 2009 р. ЛАЗАРЕВУ О.О.
- Посвідчення ЛВ №354470 та службовий квиток ф.3 №053599, видані ВП "Львівська дирекція залізничних перевезень" у 2009 р. ТКАЧУ В.М.
- Посвідчення ЛВ №344630, видане ВП "Стрийська дистанція електропостачання" у 2009 р., та службовий квиток ф.3 №054819, виданий квитковим бюро ст.Стрий у 2009 р. ТИМЧУКУ О.М.
- Посвідчення ЛВ №319252, видане ВП "Львівська дирекція залізничних перевезень" у 2007 р. ПОЗИНСЬКОМУ Б.М.
- Посвідчення АТ №002878, видане ВАТ "Львівський локомотиворемонтний завод" у 2006 р. ЗАСАДНОМУ А.І.
- Посвідчення ЛВ №290885, видане ВП "Локомотивне депо Львів-Захід" у 2009 р. ОХОТІ В.І.
- Посвідчення ЛВ №327695, видане ВП "Локомотивне депо Здолбунів" у 2007 р. КРИЖАНІВСЬКИЙ О.В.
- Посвідчення ЛВ №295940 (2006 р.) та службовий квиток ф.3 №089596 (2009 р.), видані ВП "Мостобудівний поїзд №63" ДЕМ'ЯНИКУ А.І.
- Посвідчення ЛВ №366325, видане ВП "Пасажирське вагонне депо Ковель" у 2007 р. БУКОВЕЦЬ Н.Г.

Робота до душі

ки до професійної майстерності були нелегкими. Добре, що поруч у діло опинилися надійні друзі та досвідчені наставники. Тепер він і сам ділиться власним досвідом із молодшими колегами і не шкодує, що свого часу обрав собі цю професійну стежину, яку досі торує...

У Петра Сабадоша спеціальність не менш важка та відповідальна. Він працює токарем. За словами Петра, ця професія на-самперед потребує від людини уваги та терпіння. Якщо нема внутрішнього спокою і важко зосередитися, то до верстата краще не підходити, бо помилки не уникають.

– Траплялися випадки, коли мені доручали виготовити дуже складні деталі, – розповідає Петро Сабадош. – Придивившись, розібравшись у нюансах, брався за роботу і виготовляв цю деталь, яка не відрізнялася від заводської. Радісно на душі, коли люди щиро дякують за якісну роботу. Тому і надалі старанно працюватиму, поки моя праця потрібна залізниці і людям.

Іван КОЗАК, смт Королево

Прікро усвідомлювати, що сучасне молоде покоління, обираючи самостійний шлях у житті, часто керується не покликом душі, а уявленнями про "престижність" чи рівнем оплати майбутньої професії, не розуміючи, що тільки улюблена справа приносить справжнє задоволення людині. У цьому на власному досвіді переконалися працівники локомотивного депо Королево Василь Гранчак (на фото – праворуч) та

Петро Сабадош (на фото – ліворуч), адже свого часу вони обрали собі професію до душі. Василь навчався на електрогазозварника. Йому поталанило влаштуватися за фахом у локомотивне депо, а туди на той час брали далеко не кожного охочого. Придивившись до хлопця, керівництво підприємства відразу помітило, що у роботі він завзятий, вміє швидко та якісно виконати поставлене завдання. Василь зізнається, що перші кро-

Колектив апарату безпеки руху поїздів та автотранспорту залізниці глибоко сумує з приводу смерті колишнього помічника Головного ревізора з безпеки руху поїздів і автотранспорту
ПИМОНЕНКА Михайла Йосиповича
і висловлює щирі співчуття рідним і близьким покійного.

Колектив відділу перевезень ВП "Тернопільська дирекція залізничних перевезень" висловлює глибокі співчуття локомотивному диспетчеру **Надії Федорівні Степанчак** з приводу передчасної смерті чоловіка –
СТЕПАНЧАКА Ігоря Михайловича.

Керівництво та колектив ВП "Тернопільська дирекція залізничних перевезень" сумують з приводу передчасної смерті начальника сектора охорони праці
СТЕПАНЧАКА Ігоря Михайловича
і висловлюють глибокі співчуття рідним і близьким покійного.
Поділяємо біль непоправної втрати з усіма, хто знав, любив і поважав Ігоря Михайловича. У нашій пам'яті він назавжди залишиться порядною, доброю та прекрасною людиною, турботливим сім'янином.

Сьомого листопада 2009 року після важкої хвороби пішов із життя начальник сектора охорони праці Тернопільської дирекції залізничних перевезень Львівської залізниці
СТЕПАНЧАК Ігор Михайлович.

Свій трудовий шлях Ігор Михайлович розпочинав черговим по станції Тернопільської дирекції залізничних перевезень, працював поїзним диспетчером, інженером-технологом, провідним інженером з охорони праці. Завершив свою трудову діяльність начальником сектора охорони праці Тернопільської дирекції. За високий професіоналізм та ініціативу у вирішенні питань охорони праці неодноразово заохочувався керівництвом залізниці та дирекції, нагороджений грамотою Державної адміністрації Укрзалізниці та знаком "Залізнична слава" III-го ступеня.

Колеги зі служби охорони праці сумують та висловлюють щирі співчуття рідним і близьким із приводу передчасної смерті Ігоря Михайловича.